

הוועדה למשנה לתכנון ובנייה – היתרים – תמליל
תיק מספר 2023/0115.00
עמוס 20, כרם אברהם

מספר הוועדה : 2

מקום ההתכנסות : אולם הנהלה 2

תאריך הוועדה : כ"ט בטבת תשפ"ה (29.01.2025)

מזכיר הוועדה בדיון : דליה אלפסי, נלי צדוק

שעת תחילת הוועדה : 9: 56

שעות סיום הוועדה : 18: 30

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק בע"מ ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית
ירושלים

עיריית ירושלים וחברת גולד וורק בע"מ עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל
ערך. עם זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו טעויות
ו/או השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד-וורק ת M ג ו R ים גולד וורק תמליל והקלטה

אליעזר ראוכברגר:

מני, קדימה. תיק 3 בסדר יום התנגדויות.

מני רחימוף:

אוקי,

עו"ד אילנית מיכאלי:

את צריכה ל-,

מני רחימוף:

אנחנו מדברים על בקשה ברחוב עמוס 20,

אליעזר ראוכברגר:

תיק 23/115.

מני רחימוף:

תיק 23/115.00. מדובר בהרחבות לארבע יחידות דיור ותוספת קומה עבור יחידת דיור אחת. מה שקורה בבקשה הזאת, אחת המבקשות שחתמה בפתיחת התיק כרגע היא מתנגדת לבקשה, משפחת אלה. אוקי? הנה, הדירה הזאת שמקבלת,

דובר:

שתיתי ויסקי.

(צוחקים)

יוחנן וייצמן:

זה יוצא בתמליל של ההקלטה.

מני רחימוף:

(לא ברור) כל כך?

דובר:

לא, לא, לא,

שרית כהן:

מה, מה אתה צריך? תביא, אני אעזור לך.

(התקיים דיון לגבי התיק הקודם, הועבר לסוף התמליל של תיק מספר 2023/107.01-2023/107.02)

אליעזר ראוכברגר:

מני?

מני רחימוף:

כן, אוקי, מה שקורה, המתנגדת בהתחלה היא חלק מהמבקשים שהם מציעים לה הרחבה ליחידות
הדיור שלה, מקבלת ממ"ד,

אליעזר ראוכברגר:

פה גרה המתנגדת?

מני רחימוף:

ועכשיו היא מתנגדת לבקשה.

אליעזר ראוכברגר:

איפה המתנגד?

מני רחימוף:

הנה.

צבי אסולין:

זאתי?

מני רחימוף:

זה הבית שלה.

אליעזר ראוכברגר:

אה, ואיפה המבקש?

מני רחימוף:

המבקש זה כל הבניין ותוספת קומה. זה כולם מבקשים, והיא אחד מהמבקשים שמתנגד כרגע.

אליעזר ראוכברגר:

למה?

יואל שבת:

אה, והיא מתנגדת לעצמה?

מני רחימוף:

כן.

יואל שבת:

למה? בגלל העמוד?

מני רחימוף:

לא, לא. היא טוענת ככה, השכן פריזל בא אליי עם תכניות בנייה ורצה שאחתום וסירבתי כי זה לא הדירה שלי. בטופס 1 אנחנו רואים שהיא חתומה. קודם כל רוצים להרוס,

אליעזר ראוכברגר:

מה זה נקרא זה לא הדירה שלה, אז איך היא מגישה התנגדות אם זה לא הדירה שלה?

מני רחימוף:

זה הדירה שלה.

אליעזר ראוכברגר:

אז מה אתה אומר זה לא הדירה שלי?

מני רחימוף:

לא,

גבריאל אבזבקיב:

היא כותבת,

מני רחימוף:

היא כותבת. אני מקריא את ההתנגדות.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) כשחתמתי לא הבנתי שמדובר בדירה שלי.

מני רחימוף:

אני מצטט את ההתנגדות שלה. היא טוענת, השכן פריזל בא אליי עם תכניות בנייה ורצה שאחתום וסירבתי כי זה לא הדירה שלי. בתכניות,

אליעזר ראוכברגר:

לא הבנתי, מה זה נקרא זה לא הדירה שלי? אז זה כן הדירה שלה או לא הדירה שלה?

מני רחימוף:

זה הדירה שלה,

יוחנן וייצמן:

צריך לשאול אותה.

מני רחימוף:

בפתיחת התיק, היא חתמה גם בטופס 1.

אליעזר ראוכברגר:

אז מה זה נקרא לא הדירה שלי? אם זה לא הדירה שלה אין לה זכות להתנגד בכלל.

מני רחימוף:

אוקי. נמשיך, עוד טענות. רוצים להרוס לי את המרפסת בשביל לבנות מעליי לדירות שמעליי, אגב, זה בקשה שהיא תואמת תב"ע. אוקי?

אליעזר ראוכברגר:

אז למה היא פה?

מני רחימוף:

אה?

אליעזר ראוכברגר:

אז למה היא פה?

מני רחימוף:

כי נוגעים לה בדירה שלה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אבל בסדר, אנחנו לא (לא ברור),

מני רחמון:

אבל עדיין, נוגעים לה בדירה. אם זה, אם זה היה משהו שמתנגד שלא נוגעים בדירה שלו אז אני יכול להביא את זה להכרעת וועדה. ברגע שנוגעים בדירה של בן אדם,

יוחנן וייצמן:

כן.

מני רחמון:

אז עדיף שהיא תבוא,

עו"ד אילנית מיכאלי:

הוא צריך להיות מבקש,

מני רחמון:

תעלה את הטענות, ונקבל את ההחלטה.

אליעזר ראובברגר:

אוקי.

מני רחמון:

הקבלן שבנה גנב לנו שטחים ויכולנו לבנות על פי תמ"א 38. הבקשה, שוב, תואמת תב"ע. הבנייה בדירתי תחסום לי חדר ואת החלון ויהרסו לי את השמש והאוויר. היא מקבלת שני חדרים. אוקי? העירייה הפנתה אותי לאדריכלית, התקשרתי והיא לא ענתה, האדריכלית,

אליעזר ראובברגר:

תביא, תביא, תביא אותה, קדימה, נו.

מני רחמון:

טוב.

חיים כהן:

זה לא נראה תיק מסובך.

אליעזר ראובברגר:

לא, לא, לא.

יוחנן וייצמן:

לפי הבלגן בחוץ אני לא יודע מה להגיד, אבל זה,

מני רחימוף:

עמוס?

חיים כהן:

זה מקדמון.

אליעזר ראוכברגר:

מקדימון. מקדימון.

דובר:

מקדימון למה?

אליעזר ראוכברגר:

טוב, רבותיי, אפשר בבקשה לשבת?

(מדברים ביחד)

יואל שבת:

אבל זה לא צריך להיות שיקול להחלטה.

יוחנן וייצמן:

זה לא שיקול להחלטה, זה לא, זה לא היה שיקול להחלטה.

אליעזר ראוכברגר:

זה (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

זה לא שיקול, זה לא היה שיקול.

יואל שבת:

פעם ראשונה שאני רואה ב (לא ברור) כזאתי,

דליה אלפסי:

סליחה, אתה מר שמואל? שמואל? הוא המבקש?

דובר:

זה אברהם ישעיהו וולך, בעל הדירה.

דליה אלפסי:

אברהמי?

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

טוב, מי המתנגד, מתנגדת? סליחה.

אריאלה אלה דריי:

אלה אריאלה. הדירה שלי.

דובר:

הדירה שלך.

דליה אלפסי:

אבל איך את הגשת את ההתנגדות?

אליעזר ראוכברגר:

סליחה, רבותיי. דליה.

דליה אלפסי:

מה השם שלך?

אריאלה אלה דריי:

לא יודעת. תרשמי, אלה אריאלה.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה, מי מתנגד, מתנגדת?

אלחנן דריי:

אשתי מתנגדת, היא בעל הבית.

אליעזר ראוכברגר:

מה שמך? שמו?

אלחנן דריי:

אלחנן, מה?

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אלחנן דריי:

קוראים לי אלחנן ישראל דריי, אני בעל של גברת אריאלה אלה, שעכשיו קוראים לה אריאלה דריי.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי. ולמה מתנגד?

אלחנן דריי:

כי, בקיצור של הקיצור, זה לא כל כך קשה. הם רוצים, הם גרים 20 שנה בבניין שאין לו אישור. אדרבה. עכשיו הם רוצים אישורים, הם רוצים לבנות שני חדרים, ממ"ד וחדר. אין בעיה, רק שלי, זה הורס לי את כל הדירה. כי הם עשו, הביאו (לא ברור) כן? שבאו שעשה, לא יודע איך קוראים לזה, ציור כזה,

דוברת:

סקיצה.

אלחנן דריי:

ובלי לראות את הדירה. אם הם בונים לי ממ"ד ואם הם בונים לי חדר הם סוגרים לי את כל כיווני האוויר ואני צריך עוד יותר מהבנייה לשנות את כל הפנים של הדירה, כי אין לי אפשרות, הבאנו טכנאי, הבאנו ארכיטקט, הבאנו אנשים, זה לא, אני לא מדבר סתם. והם אמרו, אי אפשר לתקן כלום כי אם אתה עושה חדר פה וחדר פה, מבטלים לך מרפסת סוכה, הם מבטלים לי מרפסת סוכה, הלכתי לרב שלי לשאול מה לעשות,

אריאלה אלה דריי:

הוא לא שומע, הוא לא שומע כלום. בכלל לא שומע מה אתה אומר.

חיים כהן:

טוב, בבקשה לציין לפרוטוקול שאני היושב ראש,

אליעזר ראובברגר:

אני לא משתתף בדיון, חיים יהיה יושב ראש. כן.

חיים כהן:

אוקי.

אלחנן דריי:

אז בקיצור של הקיצור, הבעיה היא פשוט שאין לי את הכסף לשנות, גם לבנות וגם לשנות את הדירה, ובמצב הזה זה בלתי אפשרי. זה הכל.

חיים כהן:

תראה לי שניה, איך קוראים לך,

מני רחיימוף:

כן. זה הדירה שלהם.

חיים כהן:

כן?

מני רחיימוף:

אוקי? הם מקבלים תוספת שני חדרים, יש מעלית שכמובן תהיה מקושרת, ופה הם הורסים סגירה של מרפסת.

חיים כהן:

עכשיו, למה הוא אומר שהורסים לו את כל הפנים?

מני רחיימוף:

לא, לא הורסים לו את הפנים, הוא אומר שעל פי מה שיוסיפו לו כרגע הוא יצטרך לשנות את התכנון.

חיים כהן:

את התכנון, אוקי. וחלונות, מה שהוא אומר שסוגרים לו את כל,

מני רחימוף:

יש לו כאן חלון אחד, אני מניח שגם פה יש איזה חלון,

אלחנן דריי:

לא, אבל זה לא דירה שלנו.

מני רחימוף:

זה כתוב משפחת אלה. זה לא שלכם?

אלחנן דריי:

אה, זה כן,

דליה אלפסי:

יש כמה שמות להם.

אלחנן דריי:

אני מבולבל ב-, אתה מראה את זה פשוט,

מני רחימוף:

אתם הדירה הדרומית, קומה א'.

דליה אלפסי:

למה,

אלחנן דריי:

כן, כן, כן, זו הדירה.

מני רחימוף:

זה, זה הדירה.

אלחנן דריי:

אה, בסדר.

דליה אלפסי:

אלה,

נלי צדוק:

לא, היא אמרה משהו אחר.

מני רחימוף:

זאת היא, זאת היא,

יוחנן וייצמן:

היא אלה.

אלחנן דריי:

כן, כן, כן, זה זה,

דליה אלפסי:

אלה אריאלה,

נלי צדוק:

היא אמרה אריאלה דריי.

דליה אלפסי:

הנה, נו.

חיים כהן:

טוב, אדוני, סיימת? זהו?

אלחנן דריי:

אם יש דברים, שאלות, אני אענה.

חיים כהן:

אוקי, עכשיו,

יוחנן וייצמן:

הוא יענה, ואז,

חיים כהן:

עכשיו ההליך הוא שהוא יציג לי את מה שיש לו להגיד, הוא יענה, ואם תרצה לענות לו תוכל, אבל תן לה לדבר. רק שם לפרוטוקול. מי מציג? המבקש, מי מציג? השם לפרוטוקול.

אברהם וולך:

השם וולך.

חיים כהן:

וולך, אוקי.

אברהם וולך:

כן. עכשיו, הטענה היא שבעצם, אנחנו דיברנו, אנחנו כבר בתהליך ארוך ומורכב שאנחנו דיברנו בשעתו, לפני שאנחנו הגשנו את הבקשה אז דיברנו עם השכנים ושאלנו אותם אם הם מעוניינים, לא מעוניינים, והם ישבו, דנו, חשבו, שקלו, החליטו שהם מעוניינים, ועל פי ההסכמה שלהם לקחנו אדריכל שאתם מבינים לבד,

אריאלה אלה דריי:

שום הסכמה, אין שום הסכמה.

חיים כהן:

לא, לא, גברת, סיכמנו שאנחנו לא זה. אוקי.

אברהם וולך:

לקחנו אדריכל, עם כל מה שמשמע וכל מה שנלווה. זה תהליך של כבר כמה שנים, זה עבר הרבה הרבה גלגולים וזה, וההגשנו את הבקשה. עכשיו, הסיפור כאן הוא סיפור שאני לא רוצה להיכנס לכל הפרטים שלו, הסיפור תמיד היה עליות ומורדות, בסדר, בוא נגיד, לא היה החלטה, התנגדות גורפת וחד משמעית, זה לא. והיה כאן בעצם, יש לנו (לא ברור) שותף לדירה שהוא כן מעוניין,

חיים כהן:

עזוב, זה לא, הנושא הקנייני לא מעניין אותי עכשיו. אני מסתכל,

אברהם וולך:

לא, הוא לא מתנגד,

חיים כהן:

לא, אנחנו מסתכלים על תכנוני.

אברהם וולך:

(לא ברור) הוספה.

חיים כהן:

בסדר, תתייחס לנושא התכנוני.

אברהם וולך:

עכשיו, ההתנגדות לדעתי זה התנגדות לא,

חיים כהן:

תכנוני. תענה. תכנוני. על מה שהוא טען שגורם לו לבית,

אברהם וולך:

זה לא נכון, (לא ברור) מבחינה כלכלית, זה וודאי, אני גם כן,

חיים כהן:

יש לך אדריכל פה? יש מישהו ש-, מי אדריכל? מי: אוקי, אז תענה אתה, נו. תגיד את שמך לפרוטוקול.

צחי ברים:

תגיד, נו, שומעים.

יוחנן וייצמן:

הוא עובד במשרד של האדריכל.

דוד דונט:

אנחנו עושים את זה תואם תב"ע,

חיים כהן:

שם שלך, שם שלך לפרוטוקול.

דוד דונט:

דוד דונט.

חיים כהן:

כן.

דוד דונט:

אנחנו עושים את הבקשה תואמת תב"ע, מוסיפים שמה ממ"ד וחדר, כמו שראו. כל השכנים, חלק מהסיפור,

חיים כהן:

כמה שכנים יש?

אברהם וולך:

שש שנים, כולם חתמו.

חיים כהן:

כולם חתמו. אוקי.

אברהם וולך:

(לא ברור) חתם, כולם חתמו.

אריאלה אלה דריי:

לא, אנחנו לא.

דוד דונט:

אתה יודע, קודם כל מוסיפים ממ"ד, אף פעם הממ"ד לא באמצע הרחוב. הוא תמיד יוצא מהבניין, וכמו כל בניין, הממ"ד מגיע, לא שבונים בניין חדש, מכורח המציאות זה ככה עובד. וקיבלו תוספת גם, ויש לנו גם הכשרה של הקומות למעלה.

חיים כהן:

מוני, אני שואל,

דוד דונט:

זה לא קשור להתנגדות שלהם.

חיים כהן:

טוב, אוקי, חברים, תודה רבה.

מני רחימوف:

אתה יודע מה, שאלה אחת.

חיים כהן:

מה?

מני רחিমוף:

הם אומרים שהם הורסים להם מרפסת סוכה. על מה מדובר? אני מנסה לראות גם בתצ"א.

חיים כהן:

כן מני, לא שמעתי.

מני רחिमוף:

הם טענו שהורסים להם גם מרפסת סוכה, אני מנסה להבין איפה מרפסת הסוכה הזאת.

אלחנן דריי:

אז,

יוחנן וייצמן:

באיזה קומה הם, אתה כן יודע?

אלחנן דריי:

כן, אני,

יוחנן וייצמן:

הם למטה? אז איך אפשר לבנות בכלל?

מני רחिमוף:

א', א'.

אלחנן דריי:

א'.

יוחנן וייצמן:

אם קומה אחת,

מני רחिमוף:

הם בונים להם ומרחיבים על הגג.

דוד דונט:

בונים,

מני רחימוף:

מרחיבים לכל הדירות ובונים על הגג.

אלחנן דריי:

הדירה שלנו, הרב, הדירה של אשתי במקור הוא הדירה המקורית, שתי קומות. הם קנו את הגג ובנו עוד שלוש קומות בלי היתר. עכשיו, הרב, הרב שאל אותי למה זה הורס לי את המרפסת סוכה, אז אני אסביר לכם. פה בחלק הכחול, בחלק הכחול פה יש עמוד, זה, יש פה,

מני רחימוף:

פה אמור להיות מרפסת?

אלחנן דריי:

לא, המרפסת קיימת, בחלק הכחול. שמה.

מני רחימוף:

כאן?

אלחנן דריי:

כן. יש לנו מרפסת.

מני רחימוף:

(לא ברור) צריך להראות בצהוב.

אלחנן דריי:

עכשיו, כן, לא מראים פה. הבעיה שאם הם סוגרים פה, הם סוגרים לנו את המרפסת, וגם הם סוגרים לנו את הסלון. כן. הבעיה שלנו בינתיים בסלון יש לנו וויטרינה,

חיים כהן:

תגיד לי שניה, למה אשתך לא הגישה בתב"ע התנגדות?

אלחנן דריי:

הגשנו הכל. באנו לפה לדבר עם הגברת,

חיים כהן:

היא לא הגישה התנגדות,

יוחנן וייצמן:

לא, בשלב ה-, לפני שבע שנים, כשאישרו את התכנית.

מני רחימוף:

(לא ברור) את הבקשה.

אלחנן דריי:

אבל הרב, אנחנו דיברנו איתם, ביקשנו שיבואו להסביר לנו את התכנית,

חיים כהן:

אבל היה, זה היתר, אנחנו מדברים בתב"ע, לפני שבע שנים.

יוחנן וייצמן:

לפני שבע שנים.

אלחנן דריי:

לפני שבע שנים אף אחד לא אמר שהוא רוצה לבנות.

יוחנן וייצמן:

הגישו תב"ע, מה זה אף אחד לא אמר?

אלחנן דריי:

אף אחד לא דיבר איתה שרוצים לבנות, זה כולה שנתיים שלוש.

חיים כהן:

אתם, כדי להגיש,

יוחנן וייצמן:

אתם לא חתומים על התב"ע?

חיים כהן:

כשהגישו תב"ע היו צריכים גם חתימה של השכנים. אולי היא חתמה והיא לא יודעת.

אריאלה אלה דריי:

לא, אני לא חתמתי.

אלחנן דריי:

התב"ע זה (לא ברור) שעושים עם העורך דין?

יוחנן וייצמן:

למה לא הגשת התנגדות?

דוד דונט:

התב"ע זה לפני שבע שנים.

אריאלה אלה דריי:

איזה עורך דין?

אלחנן דריי:

אני לא מדבר איתך.

אריאלה אלה דריי:

אתה שלא תתערב, כי אתה לא היית גר בבניין.

אלחנן דריי:

מה זה תב"ע? מה זה תב"ע? זה שעשית עם,

אריאלה אלה דריי:

לא, מה פתאום, זה תכנון בניין ערים.

אלחנן דריי:

אני לא יודע.

חיים כהן:

טוב, אוקי, אז בואו,

אלחנן דריי:

לא, אבל הרב,

חיים כהן:

אז שניה,

אלחנן דריי:

אני גומר,

חיים כהן:

שניה, שניה, אתה,

פנחס:

אני פישמן, אמא שלי עוד שתי דקות פה.

חיים כהן:

כן, נו מה אתה רוצה להגיד? אתה מתנגד?

יוחנן וייצמן:

מה הנושא?

פנחס:

כן, אמא שלי,

חיים כהן:

אבל אתה חתום.

פנחס:

נכון.

חיים כהן:

תסביר לי עכשיו איך אתה,

מני רחימוף:

אתה מתנגד?

פנחס:

כן.

מני רחימוף:

רגע, רגע, אתה לא מתנגד במערכת.

פנחס:

מי?

נלי צדוק:

מי זה?

דליה אלפסי:

מה שמך?

יוחנן וייצמן:

הוא לא מתנגד במערכת.

חיים כהן:

רגע, רגע, רגע,

יוחנן וייצמן:

הוא נחת פה,

חיים כהן:

רגע, שניה,

יוחנן וייצמן:

והוא רוצה להגיד את העמדה שלו.

חיים כהן:

לא, לא, שניה,

צחי ברים:

לא, הוא קיבל זימון.

חיים כהן:

שניה.

דליה אלפסי:

לא,

פנחס:

(לא ברור) פישמן, הבן של משה פישמן.

חיים כהן:

שניה, שניה, מני. שניה, פישמן,

צחי ברים:

דליה, יש פישמן,

דליה אלפסי:

אה, יש פישמן משה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

הוא בשם הבן שלו, פישמן משה.

דליה אלפסי:

אה, אוקי.

חיים כהן:

שניה, שניה, שניה,

גבריאל אבזבוקייב:

משה פישמן יש.

דליה אלפסי:

כן, יש,

חיים כהן:

שניה. מני, מני,

דליה אלפסי:

לא, יש שניים, פישמן ועוד,

חיים כהן:

סליחה רגע,

נלי צדוק:

זה הבן שלו, לא?

צחי ברים :

כן.

פנחס :

פישמן זה שתי, יכול להיות שרשום שתי דירות,

חיים כהן :

רגע, רגע, אתה מופיע כחתמת בעד ההיתר. נכון? זהו. עכשיו אתה רוצה להסביר,

דליה אלפסי :

זה ההוא שצילם?

חיים כהן :

כן חתמת, לא חתמת. לא במסגרת התנגדות, במסגרת,

יוחנן וייצמן :

אתה חוזר בד.

חיים כהן :

לא במסגרת התנגדות, במסגרת התנגדות אתה לא יכול לייצג בגלל שאתה לא הצגת, עכשיו, חתמת, אתה רוצה להסביר משהו על החתימה שלך. בבקשה.

פנחס :

עוד כמה דקות אמא שלי תבוא, אז היא יותר תסביר,

יוחנן וייצמן :

אבל אנחנו,

חיים כהן :

אבל אנחנו צריכים לעבור, אין לנו,

יוחנן וייצמן :

לא נוכל לחכות,

חיים כהן :

דבר, דבר.

יוחנן וייצמן:

תגיד אתה מה שאתה יודע.

פנחס:

לפני שבע שנים התחילו להגיש פה את ההיתרים,

חיים כהן:

תב"ע. הנה, אתה שומע, אדוני? לפני שבע שנים.

אריאלה אלה דריי:

אבל אני לא הייתי פה, אשתי לא סיפרה לי,

חיים כהן:

לא, לא, בסדר,

אריאלה אלה דריי:

אני לא אומר (לא ברור),

פנחס:

בסדר גמור, אני אגיד. לפני שבע שנים הגיעו כמה שכנים שרוצים להרחיב. אבא שלי ואמא שלי היו
כבר בני 70, אין להם צורך בבנייה, אין להם צורך בכלום.

דליה אלפסי:

חלק מהמבקשים.

פנחס:

אבל היה, הרבה שנים ביקשו, הם בדקו את התכניות, הם בדקו את התכניות, היה להם כמה (לא ברור)
על התכניות, ואז הם חתמו לאבא שלי, יש לו את הפתקים, שהתכנית שהגישו פה בעירייה זה הם לא
הולכים לעשות בכל מקרה, כי לפי התכנית הזאת הם כאילו (לא ברור) שלאבא שלי יהיה מערה בבית,
כי יש לו שני חדרים אחד בתוך השני והם רוצים להוסיף עוד 4 מטר,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) שלכם, אני לא קולט את זה, זה לא המבוקש פה.

דליה אלפסי:

המבקש, פישמן משה.

יוחנן וייצמן:

משהו פה לא עובד.

מני רחמון:

רגע, רגע, רגע,

יוחנן וייצמן:

מני.

מני רחמון:

אני חייב לעשות סדר. קודם כל,

דליה אלפסי:

אתה חייב (לא ברור),

מני רחמון:

הם קיבלו זימון כי הם חלק מהמבקשים.

יוחנן וייצמן:

בסדר, לא משנה.

פנחס:

אבל אמרתי את זה.

(מדברים ביחד)

יוחנן וייצמן:

אז הוא התחפך.

חיים כהן:

רגע, שניה, שניה.

פנחס:

עבר שבע שנים,

חיים כהן:

שניה, שניה, שניה. מני, שניה. אני הדגשתי, הוא חתם כמבקש, עכשיו הוא רוצה להסביר משהו על
הבקשה כמבקש, יש לו משהו שכואב לו, אז הוא עכשיו,

יוחנן וייצמן:

תראה לנו את הקומה שאתה גר.

חיים כהן:

הוא לא מתנגד. הדגשתי, הדגשתי שזה לא במסגרת ההתנגדות,

צחי ברים:

התנגדות אי אפשר לקרוא לזה, התנגדות אי אפשר לקרוא לזה.

חיים כהן:

אי אפשר להתנגד.

צחי ברים:

אי אפשר להתנגד כי אתה לא התנגדת, אתה ביקשת.

פנחס:

מבקש, מבקש משהו.

צחי ברים:

אבל אתה רוצה להסביר את הבקשה שלך.

מני רחימוף:

הנה, זה הדירה שלו.

יוחנן וייצמן:

זה הדירה שלו, ומה מוסיפים?

מני רחימוף:

מוסיפים לו בחזית הדרומית שני חדרים,

יוחנן וייצמן:

בחזית הדרומית,

מני רחימוף:

שני חדרים, ממ"ד וחדר,

פנחס:

זה הממ"ד,

מני רחמון:

ובחזית המערבית,

פנחס:

פה ממ"ד,

מני רחמון:

נראה לי שזה סוג של הכשרה.

פנחס:

ופה עוד חדר. כן?

דובר:

לא, בצד השני.

אברהם וולך:

לא, בצד השני, בצד השני.

פנחס:

בצד השני, סליחה.

אברהם וולך:

זה הממ"ד וזה,

פנחס:

פה מוסיפים את הממ"ד,

אברהם וולך:

נכון.

פנחס:

פה יש לאבא שלי היום מרפסת.

מני רחמון:

עושים לך חדר.

פנחס:

הולכים להוציא, מפה רוצים להוציא 5 מטר. יוצא שלאבא שלי מפה עד פה אין אוויר, אין כלום.

דובר:

מנהרה.

צחי ברים :

וכשהוא חתם מה היה?

פנחס :

כשהוא חתם יש לו פתק מכל השכנים שהם לא יוציאו יותר מ-3 מטר, רק עד פה. לא יוציאו 5 מטר,

חיים כהן :

רגע, רגע,

פנחס :

כי לפי זה יוצא שיש פה,

חיים כהן :

שניה,

פנחס :

אולם שמחות.

חיים כהן :

שניה, שניה. אתה צריך להבין משהו, שההיתר הזה לכאורה, תתקן אותי אם אני טועה, מני, זה תואם תב"ע.

מני רחימוף :

כן.

חיים כהן :

זאת אומרת שכשהם הגישו את התב"ע הם הגישו את התכנית בדיוק ככה, אם אז לא היה בסדר אז היית צריך לבוא ולהגיד זה לא במסגרת ההתנגדות של, זה לא במסגרת ההסכמה שקיבלת, היית צריך להתנגד אז. אחרי שהתב"ע אישר את זה אני לא רואה שיש לי אפשרות,

מני רחימוף :

(לא ברור) גם כשפתחו את התיק אתם חתמתם, אתם ראיתם שזה התב"ע,

פנחס :

אני אומר,

מני רחימוף :

וחתמתם .

פנחס :

אבל יש לי הבטחה מכל השכנים,

מני רחמנוף :

אז למה חתמתם בפתיחה?

פנחס :

כי היה לנו הבטחה שהם יוציאו פה,

מני רחמנוף :

אז למה חתמתם, בפתיחת התיק למה חתמתם?

פנחס :

(לא ברור) עוד שתי דקות פה,

מני רחמנוף :

לא, לא, למה חתמתם?

פנחס :

באים שכנים, אומרים, רוצים להרחיב. אבא שלי לא בן אדם רע, כולם רוצים להרחיב, אז הוא אמר,
אין בעיה, אם אתם תעמדו בתנאים שלי, אני מוכן ללכת.

דובר :

בסדר, אף אחד לא הולך לבנות (לא ברור) ,

פנחס :

ברגע שהולכים לבנות עד פה,

חיים כהן :

אוקי, מני, מני, תודה, הבנו את העניין. יש למבקשים להגיד משהו?

מתתיהו טוקר :

כן.

חיים כהן :

מה, מי אתה?

מתתיהו טוקר :

אני גיס,

חיים כהן:

שם?

מתתיהו טוקר:

אני, שמי מתתיהו טוקר, אני גיס שלהם.

חיים כהן:

כן? בוא, אתה רוצה להגיד?

מתתיהו טוקר:

כן. כל הנושא פה, ראשית אני רוצה להגיד שאני,

אריאלה אלה דריי:

למה? הוא לא גר בבניין.

מתתיהו טוקר:

אוקי, אני רוצה להגיד שהנושא פה כולו בכל תקופת המלחמה לא היה להם ממ"ד, והיה תקופה שהיה להם מאד מאד קשה. אני חושב שאין שום סיבה לאשר להם את היתר הבנייה, לתת (לא ברור), הדיירים שמתנגדים, ההתנגדות שלהם באה על דעת זה שהם ניסו לעשות סחיטה, לבקש ממון, לבקש כסף.

(מדברים ביחד)

אלחנן דריי:

הרב,

מתתיהו טוקר:

שאין להם כסף,

חיים כהן:

לא, לא, לא, זה לא קשור לתכנית, טוב.

אלחנן דריי:

הרב, עד כאן, הרב,

אריאלה אלה דריי:

אתה שקרן, (לא ברור),

אלחנן דריי:

עד כאן, עד כאן, אני לא ביקשתי כלום,

חיים כהן:

אדוני,

אלחנן דריי:

אשתי 20 שנה עובדת, (לא ברור) היא עובדת (לא ברור),

אריאלה אלה דריי:

אנחנו (לא ברור) שום דבר,

אלחנן דריי:

את זה אני לא יכול לשמוע, אני לא רוצה,

חיים כהן:

חברים,

אלחנן דריי:

אני לא רוצה כסף, אני רוצה שאשתי יהיה לה דירה ש-20 שנה היא גרה, ריבוננו של עולם. היא גרה
והוא בא ותראה מה הוא מאשים אותי,

(מדברים ביחד)

דובר:

הדירה הזאתי,

חיים כהן:

אדוני,

אלחנן דריי:

הרב,

אריאלה אלה דריי:

אנחנו (לא ברור),

חיים כהן:

שמעתי אותך, תודה רבה.

דובר:

רק עוד דבר אחד,

אריאלה אלה דריי:

אנחנו לא (לא ברור),

חיים כהן:

תודה רבה, הדיון, סליחה,

דובר:

הוא לא בעל הדירה,

חיים כהן:

הדיון הסתיים. תודה רבה.

(מדברים ביחד)

חיים כהן:

מני, מני,

אלחנן דריי:

אתה תיתן לי (לא ברור),

חיים כהן:

סליחה, אדוני, אדוני,

אלחנן דריי:

והוא, שאני לא אפגוש אותו.

חיים כהן:

אדוני, הדיון הסתיים, תודה רבה.

אלחנן דריי:

ריבונו של עולם. אני שואל אותך, אני שאלתי אותך? למה? (לא ברור) הרב, אני לומד בכולל (לא ברור) ואני עובד במכולת קופאי. אני ביקשתי לא כסף מיהודי בחיים, אני גר צדק,

חיים כהן:

הכל בסדר.

אלחנן דריי:

וזה אומר לי,

אריאלה אלה דריי:

שקרן. השם ייקח (לא ברור) ,

אלחנן דריי:

אני רציתי להוציא ממנו כסף?

אברהם וולך:

למה את מקללת? תפסיקי לקלל.

אלחנן דריי:

עד כאן, הרב,

אברהם וולך:

תפסיקי לקלל.

יוחנן וייצמן:

די, חברים, די, די,

אלחנן דריי:

(לא ברור) תבוא איתי לבית דין.

אריאלה אלה דריי:

אני מתנגדת לבנייה,

יואל שבת:

טוב, חברים, הדיון הסתיים, בבקשה, נא לצאת החוצה. תודה רבה לכם. תודה רבה. תודה רבה.

(מדברים ביחד)

אריאלה אלה דריי:

הוא משקר, והוא עשה את הכל מאחורי גבי, ב-2017 הם הגישו את התכנית הזאת בלי לשאול אותי אפילו,

יואל שבת:

חברים, חברים,

אריאלה אלה דריי:

אני מתנגדת (לא ברור),

דובר:

אין כזה, מה,

אריאלה אלה דריי:

אני לא אתן, אני לא אתן שיבנו.

אלחנן דריי:

לא אתן כלום.

אריאלה אלה דריי:

אני לא אתן שיבנו.

דובר:

עבר כבר.

יואל שבת:

תצאו החוצה,

אלחנן דריי:

(לא ברור) אני מתנגד עד היום, אשתי מתנגדת.

אריאלה אלה דריי:

אני מתנגדת,

אלחנן דריי:

ואני אומר לך הרב,

דובר:

אתה לא בעל הדירה אבל,

אלחנן דריי:

מילה שלי,

דובר:

אתה לא בעל הדירה,

אריאלה אלה דריי:

לך, לך מפה, יאללה, לך,

אלחנן דריי:

מילה שלי, הרב, הרב,

אריאלה אלה דריי:

לך (לא ברור) ,

אלחנן דריי:

אני אומר לך, אם הם מנסים להביא,

אריאלה אלה דריי:

בוא, אבא.

אלחנן דריי:

אני (לא ברור) בשביל זה, אפילו אני אומר לך, אני על זה שהוא אמר, אם אני צריך להתאבד מול כולם כדי להראות מה אתם עושים ליהודייה, אני אעשה את זה.

דוברת:

אתה לא צריך לצעוק, אנחנו שומעים אותך.

אלחנן דריי:

הרבנית, סליחה גברת, תביני,

דוברת:

אנחנו שומעים גם אם אתה לא צועק.

אלחנן דריי:

אשתי עובדת 20 שנה לשלם את הדירה, הוא אומר לה, אתה מנסה להוציא כסף.

דוברת:

אנחנו שומעים את הלב שלך, אנחנו שומעים מה אתה רוצה.

חיים כהן:

טוב.

אלחנן דריי:

הוא אומר, אני רוצה להוציא כסף.

דוברת:

למה אתה מתרגז? חבל על (לא ברור) שלך, למה אתה מתרגז?

יוחנן וייצמן:

מני,

חיים כהן:

רגע, רגע,

יוחנן וייצמן:

כן.

מני רחימוב:

איזה יום.

אריאלה אלה דריי:

לך, ערב רב.

חיים כהן:

מני, אתה רוצה לסכם?

מני רחימוף:

כן. אז קודם כל בגדול הבקשה היא תואמת תב"ע,

חיים כהן:

כן.

מני רחימוף:

לטענה שלה, קודם כל מרחיבים לה את הבית, אמנם הורסים לה שני פתחים אבל נותנים לה את זה יותר קדימה, אני מניח שגם כלכלי אולי זה משתלם. עושים לה חיזוקים לבית. מה שקורה, מרפסת זיז, היא צודקת. הורסים לה את מרפסת הזיז בשביל לעשות את הבינוי. לא נותנים לה מרפסת זיז, אי אפשר גם לתת לה מרפסת זיז, קווי הבניין פה זה סטייה ניכרת. זה לגבי זה. לגבי,

חיים כהן:

לגבי הטענה של גרוסמן,

מני רחימוף:

פישמן.

חיים כהן:

פישמן.

מני רחימוף:

פישמן, הוא חתם גם בתב"ע, הוא חתם גם בפתיחת התיק, גם מרחיבים לו פה את הדירה, יכל לא לחתום.

חיים כהן:

אז מכיוון שזה תואם תב"ע והיה לו את האפשרות,

מני רחימוף:

אין לי אפשרות אחרת.

חיים כהן:

(לא ברור) ואז הוא גם חתם, אז לכאורה,

צחי ברים:

הוא היה צריך להתנגד אז כשהוא חתם, הוא עכשיו,

חיים כהן:

אוקי, אז תנסח את ההחלטה.

צחי ברים:

(לא ברור) לפני שהוא חתם.

מני רחימון:

אוקי.

יואל שבת:

אני הייתי מציע אולי, אולי, ככל שזה תואם תב"ע והכל, אני לא אומר לצמצם, זה הבינוי,

צחי ברים:

לא, אבל זה נכון, אני רק אגיד משפט,

יואל שבת:

זה הבינוי,

צחי ברים:

זה נכון ש-, הוא הראה לי עכשיו את המכתב שהם חותמים שכשהוא חתם, בתאריך ההוא, שהם בונים
לו עד פה.

מני רחימון:

3 מטר.

חיים כהן:

אמרתי, אני לא יכול,

יוחנן וייצמן:

הוא לא הציג את זה לוועדה אבל.

חיים כהן:

אלף הוא לא הציג את זה בוועדה, הוא אמר את זה, אבל עזוב את זה,

צחי ברים:

הוא אמר את זה.

חיים כהן:

אני חושב שניתן להגיד אמירה בוועדה שאולי, יש לו מרפסת סוכה בכלל? אז אולי ל-,

מני רחמנוף:

למי, למי אנחנו מדברים לאלה?

חיים כהן:

פישמן.

מני רחמנוף:

לפישמן? אני חושב שיש לו,

חיים כהן:

כן, איפה?

צחי ברים:

איפה? לא, זה שתי דירות.

חיים כהן:

פישמן, אם יש לו מנהרה,

מני רחמנוף:

לא, זה, פישמן זה דירה אחת.

צחי ברים:

לא, זה שתי דירות והוא חיבר את זה, מחר אם הוא רוצה לפצל את זה הוא יכול בתב"ע.

מני רחימוף:

פישמן קודם כל יש לו גם את היציאה כאן, גם יש לו פה,

צחי בריס:

לא, אני אסביר, היושב ראש, אתה שאלת שאלה נכונה,

חיים כהן:

רגע, שניה,

צחי בריס:

ואני אסביר.

חיים כהן:

פישמן יש לו סוכה או אין לו סוכה? הוא אמר שיש לו מנהרה אחת לאורך כל הדרך.

יוחנן וייצמן:

נכון.

צחי בריס:

זה שתי דירות,

חיים כהן:

לא משנה אם זה שתי דירות,

מני רחימוף:

כאן, המנהרה זה כאן.

יוחנן וייצמן:

איפה המנהרה?

מני רחימוף:

כאן.

חיים כהן:

זה כל הדירה. אז איפה יש לו מרפסת?

מני רחימוף:

זה, כל זה זה על קומת הקרקע.

חיים כהן:

אז אין לו מרפסת.

יוחנן וייצמן:

פישמן גר בקומת קרקע?

גבריאל אבזבקיב:

זאת מרפסת (לא ברור) כאן,

חיים כהן:

בסדר, מה, הוא רוצה להוציא סוכה, איפה הוא יעשה?

גבריאל אבזבקיב:

זאת.

מני רחימוף:

אה?

גבריאל אבזבקיב:

זה בצהוב,

מני רחימוף:

בוא נראה ,

גבריאל אבזבקיב:

נראה זאת המרפסת.

יואל שבת:

זאת המרפסת, כן.

מני רחימוף:

נפתח הכל, נראה.

יוחנן וייצמן:

עוד פעם, גבריאלי.

מני רחמון:

שניה, שניה,

חיים כהן:

אם זאת המרפסת אז יש לו כן,

צחי בריס:

לא, אבל,

גבריאלי אבזבקיב:

אז כנראה שמבטלים לו אותה.

צחי בריס:

יש לו שתי דירות.

מני רחמון:

פישמן לא,

יוחנן וייצמן:

יש לו שתי דירות?

גבריאלי אבזבקיב:

(לא ברור) זה קומת קרקע.

צחי בריס:

זה שתי דירות, הוא בעל הדירות של שתי הדירות.

יוחנן וייצמן:

לפישמן יש שתי דירות?

(מדברים ביחד)

צחי ברים:

כשהוא מחלק את זה, כשהוא מחר מחלק את זה,

גבריאל אבזבקיב:

(לא ברור) למטה יש גם,

צחי ברים:

שוב, כן, זה שתי דירות, אז אין, לאחד יהיה ולאחד לא יהיה.

חיים כהן:

אני רואה שיש לו כן מרפסת סוכה.

צחי ברים:

איפה?

מני רחימוף:

לא, פישמן גר פה,

צחי ברים:

כן, אבל,

מני רחימוף:

נכון? פישמן, זה פריזל, וכאן זה ,

צחי ברים:

לא, אני דווקא מתעכב על מה שהיושב ראש שואל כי זה שאלה נכונה. זה שתי דירות, הוא לא גר בקומה אחת, הוא גר בזה, אבל זה שתי דירות, זה שתי חלקות, זה שתי דירות. הוא קנה את זה בהמשך.

חיים כהן:

ולכן מה? ולכן מה? מה אתה רוצה להגיד?

מני רחימוף:

(לא ברור) אתה מדבר על פיצול?

צחי ברים:

לא, לא פיצול,

גבריאל אבזבקיב:

הוא חיבר שתי דירות.

צחי ברים:

הוא חיבר שתי דירות.

חיים כהן:

אני הייתי נותן אולי אמירה שהוועדה מבקשת אולי להתחשב, האם ניתן לצמצם (לא ברור) כדי שיהיה לו איזשהו מיני מרפסת קטן כדי לאוורר או משהו, הייתי כן אומר איזה אמירה, על אף שזה לא מחייב.

מני רחימוף:

אתה צריך לצמצם לכולם על דבר כזה, כי הוא למטה.

חיים כהן:

אז אם לא ניתן אז לא ניתן, אז גמרנו, אין מה לעשות. אין מה לעשות. טוב, בסדר, אז,

יוחנן וייצמן:

שוב, אני אמרתי את זה קודם ליואל בשקט,

מני רחימוף:

(לא ברור) להוציא מרפסות,

יוחנן וייצמן:

אני רוצה להגיד את זה לוועדה בקול. כשאנחנו מאשרים, אמי לא פה, אבל כשאנחנו מאשרים תב"עות וזה לא היה במקרה דנן, אני מודיע, יש מצב שבא מתנגד ואומר, אני לא רוצה שיקרו מעללי, לא רוצה שיבנו, לא רוצה בכלל שיבנו. אז אנחנו אומרים לו, תשמע, אתה גר למטה, אנחנו עושים פה שלביות ביצוע, ככל שאתה לא תרצה לא ייבנה. מכיר את התשובה הזו,

דובר:

כן.

יוחנן וייצמן:

שאנחנו נותנים בדיונים בהתנגדויות. עכשיו מה קורה פה? בוא נניח שזה היה המקרה דן, וזה לא ככה, אז שוב, אישרנו לבן אדם, הוא לא רוצה, אז אי אפשר לבנות, ואי אפשר לבנות מעליו.

מני רחמנו:

איך תעשה, אתה לא יכול גם לתת מעטפת אפילו, כי זה גם יסגור לו,

חיים כהן:

בסדר, הבנו, יאללה,

מני רחמנו:

אני חושב, (לא ברור) מרפסות,

יוחנן וייצמן:

אני לא יודע (לא ברור) החלטה פה,

מני רחמנו:

אבל אפשר להגיד לעניין המרפסות, חיים,

יוחנן וייצמן:

תחליט אתה, אני,

מני רחמנו:

ככל שירצו באמת לעשות מרפסות, שיקדמו תב"ע נקודתית, אולי משהו עם קווי בניין, שנוכל,

חיים כהן:

יואל, מה אתה מציע?

מני רחמנו:

שיהיה לי את האפשרות לתת להם מרפסות.

יואל שבת:

הייתי מציע רק להרחיב קצת את החלונות, שיהיה להם יותר אוורור, אם הם רוצים, כהצעה, משהו שהוא קצת יכול לפתוח,

חיים כהן:

ניתן יהיה, זאת אומרת אתה מאשר להם.

מני רחמון:

ניתן,

יוחנן וייצמן:

בעצם משביחים להם את הנכס, בוא נזכור את זה.

חיים כהן:

בסדר, אוקי.

יואל שבת:

כן, מרחיבים להם את הפתח,

עו"ד אילנית מיכאלי:

הרחבת חלונות בתיאום עם ראש הצוות?

חיים כהן:

כן.

יואל שבת:

(לא ברור) את החזית הזאתי,

גבריאל אבזבקי:

בצד דרום הוא יכול לפתוח חלון,

יואל שבת:

בחזית הזאתי בעצם חלון יותר ארוך, יותר רחב,

חיים כהן:

אתה שומע, מני?

יוחנן וייצמן:

ואיפה הממ"דים?

מני רחמון:

פה.

יואל שבת:

מה? כן.

יוחנן וייצמן:

לא, זה מחוץ לתחום מגרש.

מני רחימוף:

זה שכן. יש פה בניין.

גבריאל אבזבקיב:

אבל יש מרווח, הוא יכול לפתוח חלון. זה לא על גבול,

יואל שבת:

הייתי מרחיב את החלון,

יוחנן וייצמן:

זה על חלקה שכנה.

מני רחימוף:

אני הייתי מרחיב אולי את החלונות פה.

יוחנן וייצמן:

לחזית, זה רחוב עמוס?

מני רחימוף:

לחזית המזרחית.

יואל שבת:

הייתי מרחיב את החלון הזה.

מני רחימוף:

זה נחום.

צחי ברים:

לא, זה רחוב נחום, עמוס מצד שני.

יואל שבת:

הייתי מרחיב קצת את החלון,

מני רחימוף:

לחזית המזרחית אולי נרחיב, אבל רק בחדר,

חיים כהן:

איפה שניתן שלא יהיה מפגע.

מני רחימוף:

בממ"ד זה לא הגיוני.

חיים כהן:

להרחיב את החלונות איפה שלא יהיה מפגע. מה, אתה לא צריך,

מני רחימוף:

אוקי.

יוחנן וייצמן:

איפה זה ?

צחי ברים:

אתה רואה? זה דירה מספר 2,

חיים כהן:

אוקי, מני.

מני רחימוף:

כן. בסדר.

צחי ברים:

דירה מספר 3,

חיים כהן:

בסדר? טוב,

מני רחמון:

זה לאשר בכפוף .

חיים כהן:

בכפוף, אבל תשים את ההערה של יואל. היושב ראש, אפשר לקרוא ליושב ראש?

אליעזר ראוכברגר:

רשמתם שאני לא השתתפתי?

נלי צדוק:

כן, כן.

סיום הדיון